

Proces nadawania szkole patrona

Propozycje kandydatów na patrona
Schemat kolejnych kroków
Zadania dla Koła Europejskiego

Po co szkole patron?

Patron to osoba lub grupa osób, z którą uczeń będzie się mógł utożsamiać, która będzie odpowiadać jego ideałom, do której przykładowo będzie się mógł odwoływać w podejmowanych decyzjach. Patron to symbol szkoły, a zarazem autorytet i wzór do naśladowania dla młodzieży. Musi to być ktoś, kto rzeczywiście uznawany jest przez was i waszych kolegów za osobę wartościową, wnoszącą w nasze życie tak wiele, iż może ona godnie reprezentować Publiczne Gimnazjum. Stąd decyzja o wyborze tej jednej osoby jest tak istotna!

Dotychczasowe propozycje

Według powszechnie przyjętych reguł nadawania szkole patrona pierwszym krokiem jest wyłonienie kandydatów na przyszłego patrona. Zwyczajowo swoich kandydatów zgłaszają:

- * **Rada Pedagogiczna**
- * **Rada Rodziców**
- * **Samorząd Uczniowski**

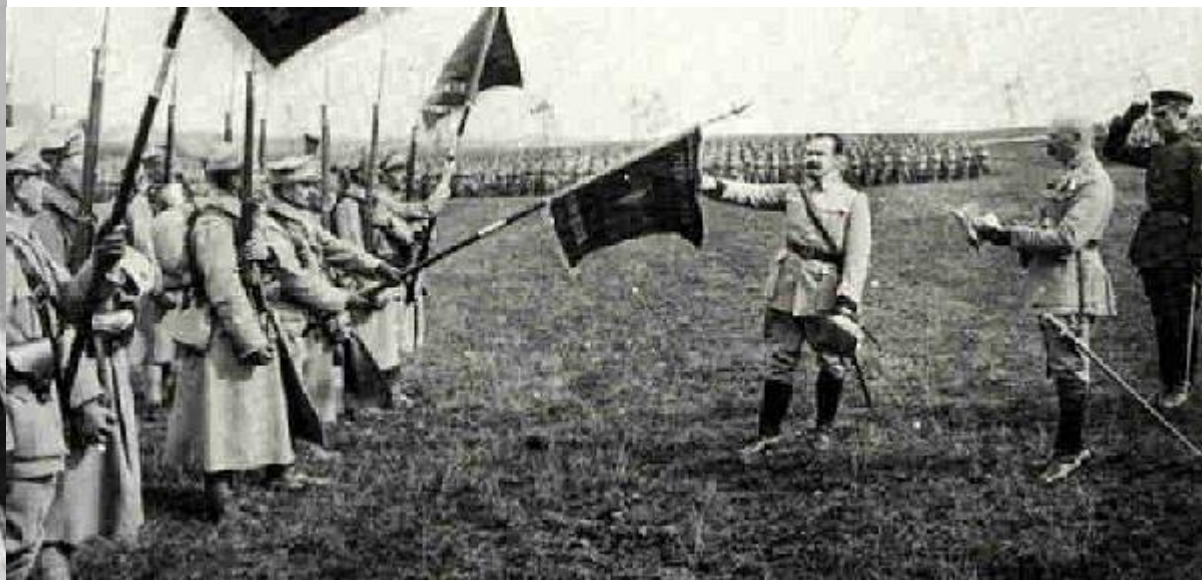
W naszej szkole propozycje zgłoszą dodatkowo:

- * **Koło Europejskie**
- * **Uczniowie (jako cała społeczność)**

Dotychczasowe propozycje

O zasadach przyjmowania kandydatów od poszczególnych grup będzie mowa później. Na razie najistotniejsze jest to, że Koło Europejskie wyłonić musi jedną, wspólną kandydaturę, reprezentującą wspólne stanowisko wszystkich jego członków. Stąd tak ważne jest, abyśmy wszelkie decyzje podejmowali w pełni świadomie, znając dokładnie osoby lub grupy osób, nad którymi głosujemy. O dotychczas zgłoszonych kandydatach będzie mowa już za chwilę. Oczywiście możecie zgłaszać także innych – to wasza wola. O tym, kto ostatecznie reprezentować będzie Koło Europejskie, zadecydują demokratyczne wybory.

Kandydatury

Józef Haller i Błękitna Armia

Józef Haller i Błękitna Armia

W powszechnej świadomości gen. Józef Haller jawi się jako wielki dowódca, który przyprowadził z Francji Błękitną Armię, która potem wzięła udział w walkach z bolszewikami na froncie wschodnim – mówił historyk wojskowości prof. Michał Klimecki.

13 sierpnia 1873 urodził się Józef Haller, generał i polityk. Dowódca Błękitnej Armii.

Studiował w Wiedniu w Wojskowej Akademii Technicznej, następnie służył w armii austriackiej. – Pośród ówczesnego młodego pokolenia było dobrze widziane uzyskać stopień oficerski, ponieważ robiono to z myślą o tym, że to się kiedyś przyda. Młodzi szkolili się z myślą o wolnej i niepodległej Polsce – mówił prof. Michał Klimecki.

Józef Haller i Błękitna Armia

Gen. Józef Haller w czasie I wojny światowej był dowódcą II Brygady Legionów. – W moim odczuciu życiorys generała jest typowym życiorysem tych, którzy podjęli gdzieś w I wojnie światowej odpowiedzialność za losy pokolenia i potem tej odpowiedzialności do końca życia się nie wyrzekli – komentował płk Tadeusz Panecki.

Józef Haller i Błękitna Armia

Twórca Błękitnej Armii

Od 4 października 1918 generał Haller dowodził powołaną z ramienia Komitetu Narodowego Polskiego Armią Polską we Francji. Powołana dekretem prezydenta Francji Raymonda Poincaré 4 czerwca 1917 z inicjatywy Romana Dmowskiego, ochotnicza formacja wojskowa, nazywana była Błękitną Armią od koloru mundurów. Były to najliczniejsze polskie siły wojskowe na obczyźnie. Zostały one uznane przez państwa Ententy za samodzielną, sojuszniczą i jedyną współwalczącą Armię Polską. Wyposażona w nowoczesną broń, a zwłaszcza samoloty i czołgi Renault FT-17, wzmocniła tworzące się później Wojsko Polskie.

– Jego wielką zasługą jest to, iż przybywając do Francji z jakąś wizją tworzenia wojsk polskich, dbał o to, aby były one suwerenne i że tym wojskom, gdzie duża część oficerów była pochodzenia francuskiego, nadał wyraźnie narodowy charakter – komentował historyk wojskowości płk Tadeusz Panecki.

Józef Haller i Błękitna Armia

Po odzyskaniu niepodległości

W 1919 roku Armia Polska licząca blisko 70 tysięcy żołnierzy została przetransportowana do Polski i wzięła udział w zwycięskich walkach polsko-ukraińskich w Galicji Wschodniej i na Wołyniu.

We wrześniu 1919 roku Błękitną Armię przeformowano, a dywizje zostały włączone do Wojska Polskiego. W okresie wzrostu napięcia z Niemcami, przed podpisaniem Traktatu Wersalskiego, oddziały Błękitnej Armii zostały przerzucone na granicę zachodnią, tworząc główne siły frontu południowo-zachodniego i południowego.

Generałowi przypadło też w udziale przejęcie Pomorza, gdzie 10 lutego 1920 dokonał symbolicznych zaślubin Polski z Bałtykiem. Tego dnia w Pucku gen. Józef Haller wrzucił do morza platynowy pierścień, symbolizujący powrót Polski do Bałtyku. Wspominając po latach tamtą historyczną chwilę, dowódca nie ukrywał wzruszenia – Rzeczpospolita stała się znów władczynią na swoim Bałtyku – mówił.

Józef Haller i Błękitna Armia

Wojna polsko-bolszewicka

Generał Haller w 1920 roku został Generalnym Inspektorem Armii Ochotniczej. Podczas Bitwy Warszawskiej dowodził wojskami broniącymi przedpola stolicy, był członkiem Rady Obrony Państwa, a następnie dowódcą frontu północno-wschodniego.

Józef Haller i Błękitna Armia

Działalność polityczna

W 1922 roku gen. Haller został wybrany na posła do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z ówczesnymi przepisami musiał zawiesić swoją służbę żołnierza zawodowego. Jednak już w następnym roku, po zrzeczeniu się mandatu, powrócił do wojska na stanowisko Generalnego Inspektora Artylerii.

Generał często krytykował Józefa Piłsudskiego. Po przewrocie majowym 1926 roku został zwolniony ze służby. W latach 1936-1939 pełnił funkcję przewodniczącego Rady Naczelnej Stronnictwa Pracy. Od 1936 roku wraz z gen. Władysławem Sikorskim, Ignacym Janem Paderewskim i Wincentym Witosem współtworzył antysanacyjny Front Morges.

Józef Haller i Błękitna Armia

Emigracja

Po kampanii wrześniowej gen. Haller przedostał się przez Rumunię do Francji. Tam oddał się do dyspozycji gen. Władysława Sikorskiego, szefa tworzonego na emigracji rządu Rzeczypospolitej. W latach 1940-1943 pełnił w nim funkcję ministra oświaty.

Po zakończeniu wojny gen. Józef Haller zdecydował się pozostać na obczyźnie. Zmarł 4 czerwca 1960 w Londynie. Jego prochy zostały sprowadzone do kraju w 1993 roku i spoczęły w krypcie kościoła Świętej Agnieszki w Krakowie.

Kandydatury

Rotmistrz Witold Pilecki

*(Był wstępnie rozpatrywany,
ale o nadaniu jego imienia zdecydowała
Szkoła Podstawowa w Będargowie,
a więc my automatycznie
z tej kandydatury rezygnujemy)*

Kandydatury

**Generał August Emil
Fieldorf ps. „Nil”**

Generał August Emil Fieldorf

August Emil Fieldorf ps. "Nil" (ur. 20 marca 1895 w Krakowie, stracony 24 lutego 1953 w Warszawie) - generał brygady Wojska Polskiego, bojownik o niepodległość Polski, dowódca Kedywu Armii Krajowej, zastępca Komendanta Głównego AK, dowódca organizacji NIE.

Generał August Emil Fieldorf

Młodość

Generał urodził się 20 marca 1895 w Krakowie. 6 sierpnia 1914 zgłosił się na ochotnika do formowanej I Brygady Legionów. Wraz z nimi wyruszył na front rosyjski, gdzie służył w randze zastępcy dowódcy plutonu piechoty. W 1916 został awansowany do stopnia sierżanta, a w 1917 skierowany do szkoły oficerskiej. Po kryzysie przysięgowym wcielony do armii austriackiej i przeniesiony na front włoski. Zdezercerował i w sierpniu 1918 zgłosił się do Polskiej Organizacji Wojskowej w rodzinnym Krakowie.

Generał August Emil Fieldorf

Okres formowania się państwa polskiego

Od listopada 1918 w szeregach Wojska Polskiego, początkowo jako dowódca plutonu, a od marca 1919 dowódca kompanii CKM. W latach 1919-1920 uczestniczył w kampanii wileńskiej. Po wybuchu wojny polsko-bolszewickiej w randze dowódcy kompanii brał udział m.in. w wyzwalaniu Dyneburga, Żytomierza i w wyprawie kijowskiej.

Generał August Emil Fieldorf

Lata międzywojenne

Po wojnie pozostał w służbie czynnej. W 1928 został awansowany na majora i przeniesiony do służby w 1 Pułku Piechoty Legionów na stanowisku dowódcy batalionu. W 1935 został przeniesiony na stanowisko dowódcy samodzielnego batalionu granicznego "Troki" w pułku KOP "Wilno". W rok później został awansowany do stopnia podpułkownika.

Niedługo przed wybuchem II wojny światowej mianowany dowódcą 51 Pułku Strzelców Kresowych im. Giuseppe Garibaldiego - w Brzeżanach, w ramach 12 Dywizji Piechoty (tarnopolskiej) (dowodził nim w czasie kampanii wrześniowej 1939).

Generał August Emil Fieldorf

II wojna światowa

W wojnie obronnej przeszedł cały szlak bojowy 12 Dywizji Piechoty jako dowódca 51. Pułku Piechoty Strzelców Kresowych im. Giuseppe Garibaldiego. Po jej rozbiciu w nocy z 8 na 9 września w bitwie pod Iłżą, przebił się w cywilnym ubraniu do rodzinnego Krakowa. Stamtąd spróbował przedostać się do Francji, jednak został zatrzymany na granicy słowackiej i internowany w październiku 1939. W kilka tygodni później zbiegł z obozu internowania i przez Węgry przedostał się na zachód, gdzie zgłosił się do tworzącej się polskiej armii.

We Francji ukończył kursy sztabowe i został awansowany na pułkownika w maju 1940 roku. We wrześniu tego roku jako pierwszy emisariusz został przerzucony do kraju.

Generał August Emil Fieldorf

Początkowo działał w warszawskim Związku Walki Zbrojnej, a od 1941 w Wilnie i Białymstoku. W sierpniu 1942 został mianowany dowódcą Kedywu KG AK. Służbę na tym stanowisku pełnił do lipca 1944, gdy został mianowany zastępcą dowódcy Armii Krajowej, gen. Tadeusza Bora-Komorowskiego.

Na krótko przed upadkiem powstania warszawskiego, rozkazem Naczelnego Wodza Kazimierza Sosnkowskiego z 28 września 1944 awansowany na stopień generała brygady i mianowany na stanowisko Naczelnego Komendanta organizacji NIE, kadrowego odłamu Armii Krajowej przygotowanego do działań w warunkach sowieckiej okupacji. Wydał rozkaz likwidacji generała SS w Warszawie Franza Kutschery.

Generał August Emil Fieldorf

Lata powojenne

7 marca 1945 został aresztowany przez NKWD w Milanówku pod fałszywym nazwiskiem Walenty Gdanicki i nierozpoznany został zesłany do obozu pracy na Uralu. Po odbyciu kary, w październiku 1947 powrócił do Polski i osiedlił się pod fałszywym nazwiskiem w Białej Podlaskiej. Nie powrócił już do pracy konspiracyjnej.

10 listopada 1950 stawiał się w Rejonowej Komendzie Uzupełnień w Łodzi. Po wyjściu z siedziby RKU został aresztowany przez funkcjonariuszy UB, przewieziony do Warszawy i osadzony w areszcie śledczym MBP na ul. Koszykowej. Później przewieziony do więzienia mokotowskiego przy ul. Rakowieckiej 37 i oskarżony o wydawanie rozkazów likwidowania przez AK partyzantów radzieckich. Pomimo tortur Fieldorf odmówił współpracy z Urzędem Bezpieczeństwa.

Generał August Emil Fieldorf

Po sfingowanym procesie, w którym przedstawiono wymuszone w śledztwie przez UB zeznania podwładnych gen. Fieldorfa - mjr. Tadeusza Grzmielewskiego "Igora" i płk. Władysława Liniarskiego "Mścisława" którego torturowano, generał Fieldorf został 16 kwietnia 1952 skazany w Sądzie Wojewódzkim dla m.st. Warszawy przez sędzię Marię Gurowską na karę śmierci przez powieszenie (on sam chciał przez rozstrzelanie). Wyrok przez powieszenie wykonano 24 lutego 1953 o godz. 15:00 w więzieniu Warszawa-Mokotów przy ul. Rakowieckiej. Ciało Emila Fieldorfa potajemnie pochowano w nieznanym do dziś miejscu.

Generał August Emil Fieldorf

Kandydatury

Szare Szeregi (w zamian za Witolda Pileckiego)

Szare Szeregi

Ich program zawierał się w haśle "Dziś - jutro - pojutrze", oznaczał: "Dziś" - to okres okupacji i przygotowanie do powstania. "Jutro" - otwarta walka zbrojna z okupantem. "Pojutrze" - praca w wolnej Polsce.

Szare Szeregi

Harcerstwo na czas wojny

Wybuch II wojny światowej postawił przed harcerstwem nowe zadania. Już w czasie kampanii wrześniowej harcerze i harcerki podjęli służbę w obronie kraju. Pokolenie wychowane w II RP, zmuszone do zdania egzaminu z patriotyzmu, uczyniło to celująco. W zupełnie nowych wojennych realiach zmieniły się zadania, jakie stały przed harcerstwem, potrzebne były nowe formy działalności. Już 27 września 1939 Związek Harcerstwa Polskiego przeszedł do konspiracji pod nazwą "Szare Szeregi".

Szare Szeregi

Pasieka, ule i roje...

Konspiracyjne harcerstwo dzieliło się na Organizację Harcerek i Organizację Harcerzy. Wszystkim znana nazwa - Szare Szeregi - początkowo dotyczyła tylko Organizacji Harcerzy, dopiero z czasem została przyjęta przez całą organizację.

- W harcerstwie były trzy grupy wieku: najstarsi Grupy Szturmowe, średni Bojowe Szkoły (od 16 do 18 lat) i najmłodszy tzw. Zawiszaki (od 12 do 15 lat) - wspominał naczelnik Szarych Szeregów Stanisław Orsza-Broniewski.

Szare Szeregi

Pierwszym naczelnikiem nowej organizacji został Florian Marciniak - ps. Nowak. Funkcję sprawował do momentu aresztowania przez Gestapo 6 maja 1943. Jego następcą został Stanisław Broniewski - ps. Orsza. Dowodził do 3 października 1944 roku. Ostatnim naczelnikiem Szarych Szeregów był Leon Marszałek, który 17 stycznia 1945 roku wydał rozkaz o rozwiązaniu Szarych Szeregów.

Schemat organizacyjny wyglądał podobnie jak przed wojną, z tą różnicą, że poszczególne jednostki przyjęły nazwy konspiracyjne. Główna Kwatera funkcjonowała pod kryptonimem "Pasięka", chorągwie - "ule", hufce - "roje", drużyny - "rodziny", a zastępy określano jako - "pszczoty". Szare Szeregi współpracowały z Delegaturą, Rządem Polskim na Emigracji oraz Komendą Główną Armii Krajowej. Jako organizacja, nigdy nie straciły swojej suwerenności.

Szare Szeregi

Ofiara z życia

Członków Szarych Szeregów obowiązywały zasady zawarte w przedwojennym Prawie i Przyrzeczeniu Harcerskim. W związku z nietypową sytuacją, w jakiej przyszło działać młodym ludziom, do roty przyrzeczenia dodano następujące słowa: "Ślubuję na Twoje ręce pełnić służbę w Szarych Szeregach, tajemnic organizacyjnych dochować, do rozkazów służbowych się stosować, nie cofnąć się przed ofiarą życia".

W zaistniałej sytuacji władze konspiracyjnego harcerstwa postanowiły, że podstawowym i głównym celem będzie wychowanie poprzez walkę.

Szare Szeregi

Podnieść Polaków na duchu

Do zadań Szkół Bojowych - grupy metodycznej Szarych Szeregów należał głównie Mały Sabotaż, czyli działania mające wzmocnić psychicznie Polaków. Zadania tej grupy są nam doskonale znane, dzięki "Kamieniom na szaniec" autorstwa wychowawcy Szkół Bojowych - Aleksandra Kamińskiego. Pierwsze konspiracyjne zadania Rudego, Alka, Zośki i tysiący chłopców w ich wieku to między innymi: ściąganie hitlerowskich flag, malowanie na murach napisów ośmieszających Niemców, rysowanie znaku Polski Walczącej (najśłynniejszą namalował Rudy na Pomniku Lotnika), akcja kinowa mająca zniechęcić Polaków do chodzenia do kina, w którym Niemcy puszczały filmy propagandowe, wybijanie szyb w zakładach fotograficznych, w których pojawiły się zdjęcia niemieckich oficerów, organizowanie audycji radiowych puszcanych przez niemieckie szczekaczki, stemplowanie gazet polskimi hasłami.

Szare Szeregi

Akcje bojowe i dywersyjne

Tylko najstarsi członkowie Szarych Szeregów (Grupy Szturmowe) byli dopuszczeni do walki z bronią w ręku. W 1943 roku z Grup Szturmowych wyodrębniono Batalion "Zośka", który nazwany został na cześć Tadeusza Zawadzkiego - dowódcy warszawskich Grup Szturmowych. W skład batalionu wchodziła jednostka specjalna "Agat", która z czasem przekształciła się w batalion "Parasol".

Do najgłośniejszych akcji przeprowadzonych podczas okupacji przez Harcerzy Szarych Szeregów należą: odbicie 25 więźniów, w tym Jana Bytnara "Rudego", przewożonych z siedziby Gestapo na Pawiak (akcja pod Arsenalem); odbicie więźniów z transportu do Oświęcimia (akcja pod Celestynowem); udany zamach na komendanta warszawskiej policji i SS Franza Kutscherę (akcja Kutschera) oraz likwidacja strażnic granicznych (akcja "Taśma").

Szare Szeregi

Powstanie Warszawskie

W trakcie Powstania Warszawskiego w stolicy "Zawiszacy" (najmłodszy harcerze Szarych Szeregów) zajęli się zorganizowaniem Harcerskiej Poczty Polowej. W zawierusze działań wojennych wiele rodzin straciło ze sobą kontakt. Konieczne okazało się zorganizowanie poczty cywilnej dla mieszkańców stolicy. Na ulicach miasta zawisło 40 skrzynek pocztowych, a małe dzieci listonosze, często z narażeniem życia, starali się dostarczać przesyłki adresatom. Harcerze przynosili dziennie od 3 do 6 tysięcy przesyłek. Dla warszawiaków ich praca miała wartość bezcenną. Było to jedyne źródło informacji o losie najbliższych.

Szare Szeregi

Powojenne losy

Większość tych, którzy przeżyli powstanie i obozową niewolę, po powrocie do kraju próbowała ponownie wdrożyć się do harcerskiej pracy. Jednak nowa rzeczywistość polityczna utrudniała taką działalność. Ci, którzy wrócili do Warszawy, wspierali się wzajemnie, odszukiwali groby przyjaciół, pisali wspomnienia.

17 stycznia 1945 roku rozwiązano Szare Szeregi. Tego dnia do stolicy wkroczyli żołnierze Armii Czerwonej. Ówczesny naczelnik Szarych Szeregów - Leon Marszałek, wydał rozkaz, że w każdym miejscu gdzie wchodzi Sowieci, tam organizacja się rozwiązuje.

Szare Szeregi

W wigilię 1948 roku UB aresztowało Jana Rodowicza - ps. Anoda. Po nim byli kolejni. Łącznie aresztowano 32 "zośkowców". Wielu członków batalionu poddano brutalnemu śledztwu. Zdarzało się, że celę dzielili z oprawcami niemieckimi. Oskarżani byli o działalność konspiracyjną, zmierzającą do obalenia ustroju komunistycznego w Polsce. Zapadło wiele wyroków śmierci lub długoletniego więzienia. Szczęśliwcy, którzy nie zgineli z rąk bezpieki, często schorowani, opuszczali mury więzień po październikowej odwilży w 1956 roku.

Krótki terminarz

20 marca 2016 r. – wszystkie 5 grup, które mają moc wyboru kandydata na patrona, mają podać swoje propozycje. Waszym zadaniem jest zachęcać dodatkowo uczniów do wymyślania swoich propozycji.

Między 28 marca a 1 kwietnia 2016 r. – spotkanie informacyjne ze wszystkimi uczniami w forum, przedstawienie sylwetek 5 kandydatów, w formie prezentacji multimedialnych, opracowanych przez Koło Europejskie

Krótki terminarz

Między 4 a 8 kwietnia 2016 r. – popołudniowa debata na temat kandydatów na patrona szkoły, przeprowadzona w standardzie oksfordzkim (więcej szczegółów wkrótce).

Oprócz tego szereg innych działań informacyjnych – galerie tematyczne, specjalne wydanie gazety SZOK, zabawy, dotyczące kandydatów, a także zajęcia edukacyjne na temat kandydatów na patrona szkoły, przeprowadzane podczas lekcji języka polskiego i historii, między **12 kwietnia a 6 maja 2016 r.** (2 godz. lekcyjne)

Krótki terminarz

12 MAJA 2016 R. – GŁOSOWANIE NA PATRONA SZKOŁY: biorą w nim udział uczniowie, nauczyciele, obsługa szkoły, a podczas zebrania popołudniu również rodzice uczniów szkoły. Wyniki zostają opublikowane **13 maja, o godzinie 12:15.**

Krótki terminarz

Między 23 maja a 10 czerwca 2016 r. - przygotowanie pisma oficjalnego do organu prowadzącego (gminy Kołbaskowo) o przyznanie patrona szkoły. Udowodnienie przeprowadzenia odpowiednich działań + zrobienie kolejnych i deklaracje na przyszłość (m. in. Sposoby upamiętnienia patrona w szkole).

Pomyślne przekazanie pisma organowi prowadzącemu zakończy procedurę nadawania patrona w roku szkolnym 2015/16.

Krótki terminarz

Październik/listopad 2016 r. - uroczystość związana z nadaniem imienia szkole, uhonorowanie sztandaru, patrona i tablicy pamiątkowej, przystosowanie pieczęci, dokumentów, statutu itd. do nowej nazwy szkoły. To będzie już koniec procesu nadawania szkole imienia.

Zadania dla Was!

- * Zachęcajcie kolegów i koleżanki do angażowania się w proponowanie kandydatów na patronów szkoły.
- * Propagujcie pamięć osób, które są kandydatami i wiedźcie o nich jak najwięcej!
- * Śledźcie wykonywanie kolejnych etapów prac i bądźcie czujni na każdą naszą prośbę – ten proces będzie kosztował masę energii i pracy, ale będziemy dozować Wam ją stosownie do Waszych możliwości!
- * Nie ulegajcie zniechęceniu – wiadomo, że rok zbliża się ku końcowi, ale to może być najważniejsze przedsięwzięcie w historii naszej szkoły!